

Lesarabrøv

Fara vit í 1996 at bjóða øllum føroyingum vælkomnum til lívið?

Á hvørjum ári kenna tiggjutals føroyskar kvinnur og føroysk hjún seg meira ella minni noydd at fáa tikið burtur barn sitt úr móðurlívi, vegna trupulleikar, sum áttu at verði loystir, men hvørs loysn samfeingið hevur valt ikki at veita.

Sostatt verða á hvørjum ári tiggjutals ósek, uttan ívavælskaft børn, óneyðug og miskunnarleys tikin úr móðurlívi, frátikin tann rætt tey, eins og eg og tú, áttu til lívið, einans tí samfelagið, sum skuldi hýsa teimum, ikki veitti foreldrum teirra ta hjálpin, teimum veruliga tørvandi, tann dagin á stóð!

Hetta eru tey børn (40, 50 og onkuntíð í 80'um 90 børn um árið), sum skulu mynda framtíðar føroyska samfelagið. Tey skuldu verða náttúrliga gleðin í mongum føroyskum heimum, vælkomnir dagligir gestir í barnagerðum, vøggustovum og skulum okkara, framtíðarinnar føroyingar, arbeidssorkar at byggja vælferð teirra aldrandi, veljarar og kann verða onkur politikari, trúboðari ella prestur.

Men politikarar okkara hava til dagin í dag ikki viljað rætt teimum ella foreldrum teirra ta stuðlandi hondina, sum skal til fyr í at hjálpa teimum inn í heim teirra livandi føroyinga.

Í nov. í ár legði eg, Miðflokksins vegna, uppskot fyr í Løgtingið, sum ger tað møgulegt hjá føroysku politikarunum at bjarga kanska øllum teimum børnum, sum dagsins mangulfulla lóg rænir lívið frá. Uppskotið slær fast, at barnið í móðurlívi eigur eins rætt til rættartrygd, sum tú og eg – tvs., at eingin hevur rætt til at taka liv tess, eins lítið og nakar hevur rætt til at taka liv títt ella mitt (ella barnsins eftir teirri løtu tað er borið í heim).

Harnæst áleggur uppskotið føroysku myndugleikunum, gjøgnum eitt hartil sett ráð av sálarhíðra, sosialráðgeva og sakforara, at veita hjúnum/kvinnum, sum á ein ella annan hátt ikki siggja seg før fyr í at gjøgnumføra ein barnsburið ella at ala upp eitt barn, at veita teimum allan tann hugsandi og neyðuga

stuðulin, sum skal til fyr í at tey kunnu gerast før fyr í hesum, og uppliva ta løtuna, tá barn teirra verður borið í heim.

Uppskotið veitir bert møguleika fyr í at steðga barnsburið, um biðið verður um hetta, tí lívið hjá móðurini annars er í vanda (ein stóða, sum sambært upplýsingum frá limi í danska etiska ráðnum væntandi kann koma fyr í Føroyum 12–15. hvørt ár).

Lógargreinin, sum í allar flestu fornum í dag verður brúkt her á landi at geva loyvi til fosturdráp, er sokallaða elastikgreinin (§ 1, stk. 1), sonevnd, tí hon er so elastisk, at *tú í veruleikanum hevur fría atgongd at kvetta livstráð barnsins*. Hetta samsvarar eisini væl við tey donsku fosturdrápsttítleikin, sum visa, at var fosturdrápsttítleikin í Danmark sum hesin er í ávisum økjum í Vesturíðlandi, so hevði hann verið á leið tann títleikin, vit hava í Føroyum. Og tað samsvarar somuleiðis við fosturdrápsttítleikan í Onglandi, har hesin er knappliga tann í Føroyum – og í

Onglandi er frælsi til fosturtyning!

Uppskot Miðflokksins er í løtuni til viðgerðar í rættarnevndini. Væntandi eru vit ikki komin langt inn í 96, áðrenn málið kemur aftur fyr í lögtingið, og avgerð verður tikið.

Í mínum huga er onginnivi – hetta verður ein avgerð, sum ikki bert verður avgerandi fyr í teir óseku óføddu føroyingarnar, men enn meira ein grundleggjandi avgerð fyr í framtíð teirra livandi føroyinga, og fyr í møguleika Føroya at *«yvirleva»* sum tjóð!

Fyr í fyrstu ferð hava vit eitt konkret uppskot liggjandi á tingborði, eitt uppskot, við tí fyr eiga, at rætta ófødða barninum, eygna-steinu Skaparans, eina hjálpandi hond, í staðin fyr í ta týnandi!

Fyr í fyrstu ferð hava vit eitt uppskot liggjandi á tingborði um at veita føroyskum kvinnum og familjum aðra hjálpin í trongstöðu teirra, enn týnan av ófødða barni teirra, og tær mongu fatalu akuttu- og seinfylgjuarnar, sum hetta álópið á kvinnulíkamið mangan

førit við sær.

Fyr í fyrstu ferð hava føroyskir tinglimir møguleika fyr í at visa Honum, hvørs kærleiksfulla Faðireyga vakir yvir tjóð okkara og hvørjum einstokum okkara, eisini teim í móðurlívi, at vit velja lívið, og frásiga okkum fortíðarinnar miskunnarleysu nýtslu av deyðanum sum vápn.

At standa væl í eygum Hansara er og verður avgerandi fyr í um okkum fer at gangast væl! Tá Josva og Kaleb á sinni, saman við 10 øðrum, vóru komnir út úr tí lovaða landinum (les 4 mós. bók kap 13 og 14), lesa vit, at teir bóru fólkinum hesa heilsan: *«...standa vit væl í eygum Harrans, so leiðir Hann okkum inn í hetta landið og gevur okkum tað, eitt land, ið flytur í mjólk og hunangi. Setið tykkum ber ikki upp móti Harranum...»*

Hesa heilsan fari eg at bera feløgum mínum á Føroya Løgtingi, nú vit far á inn í 96, við ynskinum um, at vit megna at gera 1996 til tað árið, tá allir føroyingar vórðu bodnir vælkomnir inn í *heim teirra livandi*.

Og áheitan mín á allar trúgvandi føroyingar, hvar tú enn finnur saman við øðrum trúgvandi, er: *biðið fyr í tinglimum, at vit mega søkja Harran Gud og loysnir Hansara!* Og kenn ábyrgd tina at tosa við teir um hesa, fyr í framtíð Føroya, føroyska fólksins, ófødðu barnanna, tvangsstøddu kvinnurnar og familjurnar, so avgerandi søk! Tin og mín uppgáva og frámhjárættur er jú at vera sendiboð Hansara, sum kallaði okkum úr myrkrinum inn í undurfulla ljós sitt (1. bræv Pæturs kap. 2 vers 9).

Jenis av Rana

Rimmar NOKIA-vinningur

Sum fremsti av mongu høvuðsvinningunum í farna miðbýarbingo okkara var 28" NOKIA sjónvarp við øllum hugsandi snildum frá Radiohandlinum í Handilskjarnanum í Havn.

Hepni vinnarin var Julia Thomsen, Norðuri í Gerði í Fuglafirði. Sonur hennara Niels Gunnleiv (v.m.) fær á myndini vinningin handaðan av Pola Persson í Radiohandlinum (h.m.). Við í spennandi ferðini til Havnar var eisini Olgar, ommusonur Juliu

(Mynd: Kalmar)

Frá Pizzaria

PIZZAKOKKUR

sølist.

Tlf. 19194, spyr eftir Njál

Kvinnuhúsið

Ráðgevingin hjá Kvinnuhúsinum er opin hvørt hóskvöld frá kl. 19.00–21.00, Inngongd hjá KFUM, Oman Pisuvørð 2, ella á tlf. 17200.

- Kvinnuhúsið er opið gerandisdagar frá kl. 10.00–16.30. Telefonin, 17200, svarar hvønn dag frá kl. 10.00 fyrrapart til kl. 7.00 á morgni.